

Literární kontakty mezi Čechy a Poláky se v překladatelské oblasti odvíjely již od počátku 16. století, kdy vznikají v Čechách první překlady z polštiny. Byly to z počátku překlady pranostik a kalendářů, avšak za první ucelený překlad z polštiny se považuje až Kronyka turecká Michala Konstantyna z Ostrowice z roku 1541. Polské překlady byly vůbec prvními ze slovanských jazyků v českém prostředí. Od druhé poloviny 16. století počet překladů stoupal. Češi jevíli značný zájem o polskou literaturu, avšak české publikum dostávalo do rukou překlady mnohdy nepříliš významných polských literátů. Díla talentovaných autorů, jakým byl např. renesanční básník Mikolaj Rej z Naglowic, se dostala do Čech až koncem 16. století a neměla v Čechách příliš velký ohlas. Výběr autorů byl totiž závislý na společenské, hospodářské a kulturní situaci v Čechách, která byla v Polsku značně odlišná. (...)